

BOLEČINA TEGA VEKA

Niko Grafenauer

Utrujen nisem,
samo mržnja je v meni.
Vem,
moj trhli upor ne bo preokrenil stoletja
in zato
ni druge svetlobe kot ta, ki jo imamo
krvavo obrobljeno z grožnjo,
noben križ ne more stanjšati bolečine
mater, ki so ostale brez svojih
vitkih vojakov.
Čeznje se plazi njihova mrtva prihodnost.

Čutim:
Osamljen nisem,
tvoje oči me pričakujejo
in tvoje roke.
Skupaj bova prebila to nezaupno stoletje.

BODITE NEŽNI

Niko Grafenauer

Tod so trave
izjedkale temni zrak.
Pesem omahuje za višinami
in od nje,
od skrušene pesmi tega večera
je obolela pokrajina.

In ne recite, da je njen nedopovedljivi
obup zamrl.
O ne recite.
Bodite nežni. O pticah, ki so
vrnile nebu dušo,
mi pripovedujte.